

LASICA & SATÍNSKÝ

To najlepšie z legendárneho televízneho kabaretu

KTOSI JE ZA DVERAMI

KTOSI JE ZA DVERAMI

Lasica & Satinský

LASICA & SATINSKÝ

To najlepšie z legendárneho

KTOSI JE

televízneho kabaretu

ZA DVERAMI

OBSAH

- 6 Predhovor *Zdeněk Svěrák*: Za dveřmi je chytrý humor
- 10 **KTOSI JE ZA DVERAMI 01**
- 11 Dialóg o dverách a mamutovi
- 15 Host: *Marián Labuda* Ja som včielka Bzučalka!
- 19 Host: *Miloš Kopecký* Kopecký, divadelník Kopecký
- 26 **KTOSI JE ZA DVERAMI 02**
- 28 Hostia: *Oldo Hlaváček a Ivan Krajiček* Tak ja len toľko!
- 40 Dialóg o tom, prečo ženy netvoría komické dvojice
- 42 Host: *Zdena Studenková* Keď sa kúpete, ste pri tom celkom nahá?
- 48 **KTOSI JE ZA DVERAMI 03**
- 49 Host: *Jaroslav Filip* Drum-bľa-krum-plľa-kô-por-bryn-dza!
- 56 Hostia: *Emília a Magdaléna Vášáryové* Permettez-moi de vous présenter quelques personnes excellentes
- 66 **KTOSI JE ZA DVERAMI 04**
- 67 Dialóg o pití a abstinentoch
- 71 Domček pod vodopádom. Úryvok z rozsiahlejšieho cyklu
- 75 Host: *František Dibarbora* Kto z vás robil tú električku?
- 80 **KTOSI JE ZA DVERAMI 05**
- 82 Rozhovor s vynálezcom Bobom Bobóom
- 92 **KTOSI JE ZA DVERAMI 06**
- 93 Host: *Milan Kňažko* Prepáč, že ti tykám, ale vykať by som sa ti neopovážila

106 **KTOSI JE ZA DVERAMI 07**

- 107 Dialóg o zrušení mäkčeňov
108 Vysielanie televízie po inovácii slovenského jazyka
112 **Host:** *Kamila Magálová* Hát, Pirikém, nézd
eszt a Kamilát, legjobb frizurája van!
119 Pred popravou. Inscenácia trúchlohry
122 Dialóg o noblese
126 **Host:** *Miroslav Horníček* Koukám, co
to z něj tryská, a on to zpěv

138 **KTOSI JE ZA DVERAMI 08**

- 139 Dialóg o ä, ü a ö
144 **Host:** *Zuzana Kronerová* Jánošík
149 Dojíš, Ďuro, dojíš?

152 **KTOSI JE ZA DVERAMI 09**

- 154 Docent Štefan Vincúr a výskum športovej zdvorilosti
163 Kultúrna vložka: Telefón

168 **KTOSI JE ZA DVERAMI 10**

- 169 **Životopis:** Rodinné pomery
172 **Životopis:** Osobné záľuby
174 **Životopis:** Pred spánkom
176 **Pridružená výroba**
183 **V mučiarni (Španielska čižma)**
- 198 **Doslov:** *Ktosi, nikto aj všetci sú za dverami.*
Príbeh vzniku legendárnej televíznej relácie
- 208 **Od kabaretu k realite.** Ako sa vyvíjal a menil
program *Ktosi je za dverami*
- 226 **Rozhovor:** *Štefan Dlugolinský:* Po desiatej časti nastalo dusno
- 232 **Rozhovor:** *Milan Lasica:* Neboli sme takí
odvážni, aby sme im niečo ponúkali

Za dveřmi je chytrý humor

Zdeněk Svěrák

6

Od chvíle, kdy Miroslav Horníček ve svém televizním pořadu představil českému publiku nováčky Lasicu a Satinského, jsem věděl: ano, tyhle dva budu milovat. Byli mi něčím blízcí, chutnali mi jako dávná pochoutka v jiném, krásném balení, měl jsem pocit, jako by se na Slovensku narodilo nové Osvobozené divadlo.

Po letech, když na to přišla řeč, mi oba herci potvrdili, že jsem nebyl daleko od pravdy. Vyznávali stejnou víru humoru, kterou do divadla kdysi přinesli věrozvěsti Voskovec a Werich, ale dali jí osobitý punc svého talentu, svého jazyka a své doby.

Julu Satinského jsem nestihl důvěrněji poznat, Milana Lasicu ano. Měli jsme se rádi. Byl pro mě důkazem, že tvůrce humoru může být většinu času posmutnělý. V zasmušilé tváři měl však oči, které ožily a zazářily, kdykoli kolem proletěl motýl vtipu. Ten jako by mu probudil duši a v tom pookřání ho přiměl k tomu, aby ho zachytil do sítky své fantazie a přidal mu nečekanou glosou novou veselost.

Pořad Ktosi je za dveřmi vznikl v nešťastném období 70. a 80. let minulého století. Sami tehdejší vládcí ho nazvali dobou normalizace. Tím chtěli říci, že smířit se s okupací země a s totalitním režimem je normální. Jak to v těžkých časech bývá, vykvetl na kulturním úhoru nečekaný květ vtipu jako obrana před letargií a jako léčivá bylina proti otravě duše.

Lasica se Satinským se stali miláčky a mluvčími slovenského a brzy i českého publika. Podíváte-li se na televizní záznamy, uvidíte v hledišti zejména mladé tváře. V rozesmátých očích zahlédnete nejen veselost, ale i jiskru vděku za to, že komická dvojice spoléhá na inteligenci svých diváků, kteří sami domyslí, co klauni z jeviště nedořekli.

Vydat jejich texty v knižní podobě je dobrý počín. Knížka je bezpečné úložiště. Dovolí nám zastavit se a pokochat se hrou se slovy, kterou tak brilantně ovládali.

V bratislavském Štúdiu L+S uvádíme každý rok některou Cimrmanovu komedii. V herecké šatně sedávám vždycky na ředitelském místě Milana Lasici, na jeho židli a před jeho zrcadlem, a beru to jako vzácné privilegium.

Na jevišti jsem obdivoval jeho úspornost, jakousi vnitřní komiku bez grimas a velkých gest. Suché konstatování, které explodovalo jako rozbuška smíchu.

V televizní komedii Talár a ptačí zob jsem dostal příležitost poznat, jak se hraje pod jeho režijním vedením. Byla tam řada postav. Všechny stačil pokrýt svým talentem Jaromír Hanzlík. Mně připadla jediná role, neúspěšný advokát.

Po několika prvních záběrech, které ponechal Lasica bez komentáře, mě začal chválit. Ale tak, aby to Hanzlík neslyšel. Stiskl mi třeba loket a zašeptal: To je ono. Nebo: Paráda! Teprve později mi došlo, proč to dělal. Vycítil, co mě soužilo: pocit, že vedle Hanzlíka neobstojím. Nebyl jsem hodný té chvály, ale režisér Lasica usoudil, že výtky by mě srazily, ale pochvala mě posílí.

Jediný Lasicův názor, který mě bolí, je jeho konstatování, že by bylo slušné, aby herec po osmdesátce nechal hraní. Uvědomuju si, že se chovám neslušně už pět let. Až se sejdeme – a já věřím, že české a slovenské nebe budou zase společné, tak ti to, Milane, vysvětlím. Předpokládám, že řekneš:

To bol len taký humor.

Praha 1. 9. 2021

PRÍEVÍDZA

JOZEF
ŽIJE?

DMG/R. ok. 21.

V DOMČĚKU
POD VODOPÁDEM!

S: Viete čo? Pozrite sa cez túto... no... ako sa to volá, toto?

L: Kukátko.

S: Aké kukátko! Spisovne!

L: Spisovne? Prievidza.

S: No tak sa pozrite cez tú prievidzu.

L: (*ukazuje na prievidzu*) Prievidza je okres Banská Bystrica. Ale to len tak, na margo...

KTOSI JE ZA DVERAMI 01

V-klub 1978

Dialóg o dverách a mamutovi

11

Po tanečnom úvode skupiny moderného tanca prichádzajú Milan Lasica a Július Satinský.

S: Dobrý večer.

L: Víтам vás tu, vo vysokoškolskom klube, kam sme sa dostali tak trošku nedopatrením, pretože kolega nedošťudoval. Rád by som vám na začiatok povedal niečo o plienkach. Plienky...

S: *(preruší ho)* Prosím vás pekne! Keď sa tu zhromaždilo toľko ľudí, mali by ste si zvoliť závažnejšiu tému.

L: Čo už môže byť závažnejšie ako plienky?!

S: Napríklad ľudstvo.

L: Ach tak, ľudstvo. No dobre, ja to spojím. Dávajte pozor.

Rád by som vám povedal, že nebyť niektorých technických vynálezov, ľudstvo...

S: *(súhlasne prikyvuje)* Dobre, v poriadku...

L: ... by bolo ešte stále v plienkach.

S: *(obecenstvu)* No, dostal sa z toho.

L: Ale zopár skvelých výdobytkov techniky urobilo z človeka úplnú, povedal by som, takú tú... *(naznačuje opicu)* korunu ľudstva.

S: Ja budem konkrétnejší, on by ešte hovoril dve hodiny. Napríklad také dvere. *(obaja prejdú k dverám, Satinský názorne ukazuje)* Tento rafinovaný, veľmi jemne premyslený vynález patrí k najväčším výdobytkom modernej techniky.

L: Áno!

S: Teda okrem guláša, to je ešte väčší vynález!

L: V praveku, ak sa dobre pamätám, dvere neexistovali. Guláš

bol, to viem. V praveku chodili ľudia voľne z jednej jaskyne do druhej na návštevu bez toho, že by potrebovali kľučku.

S: Zato v stredoveku...

L: ... keď sa začalo kradnúť...

S: ... ľudstvo si uvedomilo nebezpečenstvo tejto situácie a neznámy dobrodinec...

L: ... ukradol všetky dvere.

S: Ale no! Vynašiel...

L: Vynašiel...

S: Plienky... Teda dvere!

L: A začali sa vyrábať dvere najrozličnejších rozmerov. Od celkom malých dverí, absolútne nepoužiteľných, až po obrovské železné vráta a tento stav trvá dodnes.

S: Ja by som sa ešte na skok vrátil do praveku. Ak v praveku bolo celkom normálne, že človek stretol dinosaura alebo mamuta...

L: V nedeľu poobede na prechádzke, však áno?

S: ... dnes je to už úplne vylúčená vec. Jednak mamuty vyhynuli a potom sú tu dvere, ktoré človeka chránia.

L: Človek je chránený dverami, a ako iste viete, mamut sa cez dvere neprepchá.

Ozve sa klopanie na dvere. Oboch to zaskočí.

L: Alebo žeby predsa? Chodte otvoriť!

S: *(vyplašene)* Myslíte si, že by bolo vhodné, aby sme sem vpustili mamuta?

L: Pred chvíľou ste hovorili, že mamuty nejestvujú, tak čo je?!

S: Čo už ja všetko narozprávam...

L: Aha. Tak ja sa opýtam, kto je to... Ak by to bol mamut, tak ho jednoducho nepustím!

S: Povedzte mu, že je vypredané. Nech ide do múzea!

Lasica sa odhodlane postaví k dverám.

L: Kto tam?

Hlas: *(spoza dverí)* To som ja!

L: Kto? Mamut?

4x

29. 3. 79 207/79
27

Československé televízia Bratislava
Hlavná redakcia zábavných programov

Schvaľujem:
.....
dňa: 12. 3. 79

[Signature]
5. 3. 7979

S p r i e v o d n ý l i s t

Relácia: **Ktośi je za dverami /.**

Vysiela sa dňa:

Redaktor: **S. Marušiak**

Réžia:

Rukopis podpísaný a odovzdaný dňa: **7. III. 1978**

Autor: **M. Lasica, J. Satinský**

Charakteristika
relácie: _____

Názov:
Vysiela sa:

Zábavný program s pesničkami

[Signature]

/Redaktor - dramsturg/

Pripomienky:

S: (*Lasicovi*) Prosím vás pekne! Veď mamuty nerozprávajú!

L: Vy ste videli živého mamuta?

S: Nie.

L: Tak nekecajte.

S: Viete čo? Pozrite sa cez túto... no... ako sa to volá, toto?

L: Kukátko.

S: Kukátko! Spisovne!

L: Spisovne? Prievidza.

S: No tak sa pozrite cez tú prievidzu.

L: (*ukazuje na prievidzu*) Prievidza je okres Banská Bystrica. Ale to len tak, na margo...

Lasica sa pozerá cez prievidzu.

S: Čo vidíte?

L: Kravatu.

S: Mamut s kravatou? A čo má oblečené?

L: Sako.

S: A nohavice?

L: Má.

S: Mamut v nohaviciach... to asi nebude mamut.

L: Fakt to nebude mamut. Ja si myslím, že to bude medveď.

S: Medveď v nohaviciach? A kde by nabral svoje číslo?

L: Tuším sú mu malé.

S: Má okuliare?

L: Na nohaviciach?

S: Na očiach!

Lasica skúmavo pozerá cez prievidzu.

L: Okuliare nemá.

S: Nemá okuliare? Tak to nebude medveď. Medvede nenosia okuliare.

L: Aha, tak to by mohol byť...

Hlas: (*spoza dverí*) Otvorte! To som ja.

S: Neotvárajte!

L: Nie?

S: Povedzte, že nemáme kľúč.

L: Nemáme kľúč!

Hlas: (*spoza dveri*) Tak si otvorím sám!

Otvoria sa dvere a dnu kolenačky vojde Marián Labuda. L & S sa potešia, že to nie je medveď, a vítajú ho.

L: Pekne ťa vítam, Marián. Skutočne nám spadol kameň zo srdca. My sme si mysleli, že si medveď.

S: Ja som si to nemyslel. Kdeže medveď... ja som si myslel, že si mamut!

HOSŤ: MARIÁN LABUDA

Ja som včielka Bzučalka!

Marián Labuda, oblečený v smokingu, spokojne stojí medzi L & S.

S: Aby reč nestála, kde sa tu berieš?

Labuda: Ak som dobre počul, hovorili ste o dverách ako o poslednom výdobytku modernej techniky.

L: Zrejme si načúval za dverami, čo?

Labuda: Lenže, priatelia, dvere majú zmysel len vtedy, pokiaľ nimi niekto vojde.

L: Napríklad mamut, však?

S: Alebo medveď.

Labuda: Alebo ja. Tak som vošiel.

L: Marián, taký herec ako ty, druhoradý, však? Teda vlastne... prvoradý, ja si tie čísla furt pletiem... Taký herec by nemal vojsť len tak jednoducho.

S: Môžeš sa hanbiť. Vojdeš si jednoducho ako... ako si to vlastne vošiel?

Labuda: Jednoducho – ako ja.

S: Vojde si jednoducho ako ja. Kto je na to zvedavý, ako vojdem ja?

Labuda: Ako som mal vojsť?

S: Mal si vojsť ako dramatická postava. Vojsť len tak jednoducho, to dokáže každý hlupák. Napríklad aj ja. Keby som bol

taký herec ako ty, tak si niečo vymyslím. Je tisíce možností, vojdem napríklad ako...

L: Ako mamut...

S: Už dajte pokoj s tými mamutmi. A okrem toho, mamuta by Marián nezahral.

L: Nie? (*obzerá si Labudu*) To je škoda, mohli sme sa krásne zľaknúť.

16 **S:** Vieš čo? Ty by si mohol vojsť ako také to, no... (*nevie si spomenúť*) bzzzzz.

L: Zubná vrtáčka! (*prstom ukazuje smerom do úst*) A rovno sem.

S: To nie je bzzzz, to je vrrr! Keď je človek prechladnutý...

L: To je zase drrrrrr...

S: Ale nie... čo pijete, keď ste prechladnutý?

L: No slivovicu väčšinou... alebo kloktadlo.

S: To je zase klok.

L: Aha, viem, five o'clock...

S: (*zúfalo sa snaží spomenúť si*) Zviera, ktoré vyrába med...

L: No medveď! Veď som to hovoril, nie?

S: Medveď med konzumuje, ale to malé, čo vyrába med... na f.

Labuda: Jaj, to ste mali povedať hneď! Fčela!

L & S: (*súčasne*) No konečne! Fčela!

L: Tak počúvaj, zahráš fčelu, hej? Ty sa vieš prevteľovať. Chod' za dvere, o chvíľu máš prílet.

S: Počkaj! A ako ťa spoznáme?

Labuda: Budem mať na brušku peľ.

Marián Labuda odchádza za dvere. O chvíľu sa ozve klopanie.

S: Kto je?

Labuda: To som ja.

L: Kto? Mamut? Máme vypredané. Chod' do múzea, to je jedno do akého.

Labuda: Vari ma nepoznáte po hlase? To som ja, včielka Bzučalka.

L: Pozor! To je chyták.

S: Nie si ty náhodou Marián Labuda? Ten herec?

Labuda: Nie, veď vravím, že som včielka Bzučalka. A vy ste kto?

L: My sme sedem kozliatok. Ja som tri a Julo je štyri. Mamička nám povedala, aby sme sem nikoho nepúšťali, išla do lesa! Na štrich!

Labuda: Ale ja vám neublížim, otvorte! Bzzz, bzzz.

S: Čo hovorí?

L: Že vraj bzzz, bzzz.

S: Ja mu nerozumiem ani slovo. Neotvárajte! Možno je to vlk!

Pozrite sa cez kľúčovú dierku!

Lasica sa sklóní k dverám a nazerá cez kľúčovú dierku. Odrazu uskočí a drží sa za nos.

L: Au! Uštipla ma, sviňa.

Otvorí dvere a dnu vbehne Marián Labuda.

L: Marián! Prečo štípeš?!

S: Na tom sme sa nedohodli!

Labuda: (*oboch ich štípe prstami*) Pretože som fčela!

L: Daj už pokoj!

Labuda vybehne k prvému radu divákov a začne štípať publikum.

S: Ešte aj obecenstvo nám poštipie!

L: Okamžite pod' sem! Sem sa postav!

Labuda sa vráti.

L: Dobre. Fčelu... fčelu si zahral výborne. Teraz bude nasledovať spev, tak si pekne sadni... pokojne na stoličku.

Satinský prinesie stoličku.

Labuda: Ja si nemôžem jednoducho sadnúť...

L: Prečo?

Labuda: Pretože som fčela! Ja si musím sadnúť na kvet!

Satinský podá Labudovi bielu ružu z klavíra.

S: No tak, prosím, tu máš kvet. A to som zvedavý, ako si naň sadneš!

Labuda: Ako? Jednoducho!

Položí si kvet na stoličku a sadne si naň.

Začne znieť hudba a Marián Labuda spieva pesničku „Pieseň na hrebení“ (hudba: Pavol Hammel, Ivan Vašica, text: Kamil Peteraj).

Lasica: /pokr./

kde je tu WC?" Ak má herec slabé nervy
- omdlie. Ak je duchaprítomný - omdlie
tiež.

Satinský:

Ale sú aj radostné nečakané zážitky.
Stane sa, že otvoríte dvere a vxo
dverách stojí...

Sat./Ide ku dverám/

Pred otvorenými dverami
stojí elegantne oblečený

Kopecký

Kopecký:

Dobrý den. Mé jméno je Kopecký.
Divadelník Kopecký.

Satinský:

Dobrý deň. Ako ste sa sem dostali?

Vchádza do sály

Kopecký:

Po diagonále. Pre nás divadelníkov
je diagonála ten najvychodenejší
chodníček.

k Satinskému

Lasica:

Čo stojíte ako tĺk? Prineste pánu
Kopeckému stoličku. Vítame vás v na-
šom meste.

Lasica vytiahne zo saka
krajíček chleba a trošku
soli. Podáva chlieb hostovi

Prastarý slovanský zvyk. Vezmite si
symbolicky.

Kopecký sa s chuťou pustí
do chleba.